

عنوان مقاله:

ارائه الگویی نظری برای توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عیسی پیری - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

الی ناز بابایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

حامد روشنایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار مدلول نگرانی از پایانی توسعه و حتی پایان کره زمین و اکوسیستمها تحت انگاره مسلط اندیشه لیبرالیسم نئوکلاسیک و مارژینالیسم بازار است که با تکیه بر مفاهیم اقتصاد کلاسیک آدام اسمیت و اندیشه گران روشنگری نظم فنی بازار را مبنای نظم گسترده تر اجتماعی - فرهنگی می داند. با گذار از تسلط عناصر اقتصادی به ترکیبی از شاخص های اقتصادی، فرهنگی و اکولوژیکی، در دنیای کنونی توسعه به معنای عام و توسعه پایدار به معنای خاص بیشتر به شاخص های اجتماعی - فرهنگی و عناصر دانایی و دانش مدار نزدیک می شود و باعث بهبود کیفیت زندگی می شود. این مقاله به مفهوم توسعه پایدار و عناصر بنیادین آن پرداخته و مدلی نظری ارائه می دهد. الگوی توسعه پایدار شهری در ایران منتج از احیا سیستم های بومی و طبیعی، حفظ فرهنگ بومی و محلی، مشارکت مردمی در سلامت اجتماعی است و نهایتاً شاخصهای دوازده گانه در کلاسهای سه گانه برای سنجش سطح توسعه پایدار شهری در ایران ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

توسعه، پایداری، توسعه پایدار، جامعه پایدار، سلامت اجتماعی، پایداری اجتماعی، شهرنشینی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290495>

